

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2008/300-52
Sagsbeh.: KRE

Besvarelse af spørgsmål 6 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 27. februar 2009, jf. B 55.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt en tilladelse af dobbelt statsborgerskab i Danmark kan forbeholdes bestemte landes statsborgere, fx EU-landes statsborgere."

Svar:

Integrationsministeriet kan oplyse, at blandt andet Tyskland på tilsvarende vis som Danmark som udgangspunkt ikke accepterer dobbelt statsborgerskab, medmindre dette er erhvervet automatisk, f.eks. ved fødslen.

Tyskland har dog i august 2007 ændret statsborgerretslovgivningen, således at dobbelt statsborgerskab accepteres for EU-borgere, statsborgere fra Schweiz samt statsborgere fra lande, som Tyskland har indgået en aftale med i henhold til § 12 i den tyske statsborgerretslov. Om baggrunden for denne lovændring har Tyskland over for Integrationsministeriet i et høringssvar oplyst, at der i Tyskland ikke længere er et politisk eller folkeligt ønske om at begrænse dobbelt statsborgerskab for EU-borgere, ligesom lovændringen også er et udtryk for et politisk ønske om at øge den europæiske integration.

Ministeriet kan endvidere oplyse, at statsborgerretsområdet i Danmark tillige reguleres af de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt, men at det er et gennemgående princip, at enhver stat ifølge sin egen lovgivning fastsætter, hvem der er dens statsborgere.

Danmark har tiltrådt følgende konventioner, der er relevante for spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab:

- Europarådets konvention af 6. maj 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerskab og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerskab. Intentionerne i konventionen er udtryk for den holdning til dobbelt statsborgerskab, der på tidspunktet for konventionens tilblivelse herskede i de fleste vesteuropæiske lande. Konventionens bestemmelser indeholder derfor en forpligtelse for de kontraherende stater til at begrænse tilfælde af dobbelt statsborgerskab.
- Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret. Konventionen samler, supplerer og udbygger de internationale konventioner om statsborgerret, der eksisterede på tidspunktet for konventionens tilblivelse, og har blandt andet til formål at fastsætte visse internationale principper og standarder på området. Konventionen fastslår som nogle af sine afgørende principper, at enhver har ret til at besidde statsborgerskab, at statsløshed skal undgås, og at ingen vilkårligt skal kunne fratages sin nationalitet.

Herudover fremgår det blandt andet, at konventionens bestemmelser ikke begrænser en kontraherende stats ret til i sin nationale lovgivning at bestemme, hvorvidt statsborgere, som erhverver eller er i besiddelse af statsborgerret i en anden stat, bevarer eller fortaber deres statsborgerret i den kontraherende stat, og erhvervelse eller bevarelse af statsborgerret er betinget af afkald på eller fortabelse af fremmed statsborgerret.

Såfremt Danmark skulle beslutte, at dobbelt statsborgerskab kan forbeholdes bestemte landes statsborgere, herunder eksempelvis statsborgere fra de øvrige EU-lande, skal Danmark enten på tilsvarende vis som Tyskland opsiges hele Europarådets konvention af 6. maj 1963 om begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerskab og værnepligt for personer med dobbelt statsborgerskab eller på baggrund af en særlig aftale mellem de kontraherende parter af 2. april 2007 opsiges konventionens kapitel I om begrænsning i antallet af tilfælde af dobbelt statsborgerret.